

## بازداشت فعالان سندیکایی و اعمال فشار مالی بر آنان

دوم مهرماه هشتاد و شش

مصاحبه‌گر: مهیندخت مصباح



منصور اسانلو و ابراهیم مددی، رئیس و نایب رئیس هیات مدیره سندیکای واحد همچنان در بازداشت به سر می‌برند. یک عضو هیات مدیره سندیکادر مصاحبه با دویچه وله، از اخبار بازداشت ها و مشکلات اقتصادی کارگران بیکار شده می‌گوید. منصور اسانلو و ابراهیم مددی، رئیس نایب رئیس هیات مدیره سندیکای واحد همچنان در زندان اوین در بازداشت به سر می‌برند. سایر فعالان سندیکای واحد نیز در پی اعتصاب اعتراضی سال ۸۴، با مشکل بیکاری و احضارهای پیاپی مواجه‌اند.

تظاهرات کارگری برای پیگیری خواسته‌های صنفی (عکس از آرشیو)

سید داوود رضوی عضو هیات مدیره سندیکای کارکنان

اتوبوسرانی واحد و مسئول مالی این تشکل، در مصاحبه با دویچه وله، از اخبار بازداشت‌ها و مشکلات اقتصادی کارگران بیکار شده می‌گوید.

دویچه‌وله: آقای رضوی خبر تازه‌ای از همکاران سندیکایی و دستگیر شده خود دارید؟

**سید داوود رضوی:** خبری که داریم از آقای مددی است. ایشان در رابطه با پرونده جدیدی دستگیر شد که خود من هم طی آن بازداشت و با وثیقه ۵۰ میلیون تومانی آزاد شدم. متأسفانه آقای مددی اینطور که گفته‌اند، باید تا روز دادگاه در بازداشت بماند. امروز گویا کیفرخواست ایشان را نوشته‌اند و به شعبه ۲۸ ارجاع داده‌اند. زمان دادگاه معلوم نیست و اتهام ایشان را هم اقدام علیه امنیت ملی و تجمع مقابل منزل آقای اسانلو عنوان کرده‌اند.

غیر از آقایان اسانلو و مددی، فعالان سندیکایی دیگری در اوین نیستند؟

نه! دیگر کسی نیست. آقای مددی قبلاً در بند ۲۴۰ بودند که گویا الان به عمومی منتقل شده‌اند و حق ملاقات کابینی هم دارد. آقای اسانلو در ۲۰۹ است و به ایشان هم جدیداً یک ملاقات کابینی با خانواده داده‌اند.

آقایان اسانلو و مددی احیاناً در ملاقات با خانواده‌های خود چیزی نگفته‌اند که نشان دهد چشم اندازی وجود دارد و

ممکن است پرونده‌هایشان از این حالت بلا تکلیفی بیرون بیاید؟

نه! متأسفانه خبر قابل توجهی که خوشحال کننده و امیدوار کننده باشد، در کار نیست.

آیا وکلای آقای مددی یا اسانلو موفق شده‌اند با موکلین خود ملاقات کنند؟

آقای مولایی و آقای خورشید یکبار با آقای اسانلو ملاقات کرده‌اند. با آقای مددی هنوز نه.

وکلای از این ملاقات چه می‌گویند؟

گفته‌اند روحیه و وضع سلامتی آقای اسانلو خوب بوده است.

به چه دلیل آقای سعید ترابیان دیگر همکار سندیکایی شما به دادگاه احضار شده بود؟

باید توضیح بدهم که در یکی دو ماه گذشته، تمام اعضای هیات مدیره و فعالانی که در دادگاه انقلاب شعبه ۱۴ در رابطه با اعتصاب‌های صنفی سال ۸۴ پرونده داشتند، همگی به دادگاه احضار شدند. من خودم به اتفاق آقای مددی حدود ۲۰ روز پیش در انفرادی ۲۴۰ اوین بودیم. با این‌که تاریخ دادگاه ما روز دیگری بود، همانجا دادگاه سال ۸۴ را برگزار کردند. این برای آقای سلیمی هم در طول بازداشت اخیرش برگزار شد. آقایان وکلا هم آمدند و دفاع کردند و حتی لایحه دفاعی مرا نوشتند و ارائه دادند. امروز هم گویا آقای افشین بهرامی دادگاه داشت که این دادگاه به دلیل نبودن نماینده دادستان برگزار نشد. آقای ابراهیم گوهری نوروزی دادگاه داشت. دادگاه آقای عباس نژاد کودکی همین هفته برگزار می‌شود و این‌ها همه در رابطه با اعتراض‌های صنفی سال ۸۴ است. در مورد آقای ترابیان هم همین‌طور بود.

تلاش‌های شما اکنون در چه مسیری است؟ اتحادیه‌های کارگری جهانی چه می‌کنند؟

اتحادیه‌ها مکاتباتی با مسئولان دولتی می‌کنند تا بلکه این فشار که روی ماست، برداشته شود. الان نزدیک دو سال است که ما بیکاریم و هیچ‌گونه حقوقی برای ما قایل نشده‌اند، در حالیکه هریک از ما بیش از ۲۰ سال سابقه کاری داریم و بیمه پرداخته‌ایم. اتحادیه‌ها چون ما زیرمجموعه آی سی اف هستیم، دارند اقدام‌هایی انجام می‌دهند تا شاید گشایشی در کار ما ایجاد شود.

آیا شما وقتی خانم لوییز آربور کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل در ایران بود، مسائل‌تان را به ایشان منتقل کردید؟

آن زمان خود من و سایر دوستان در زندان ۲۴۰ اوین در بازداشت بودیم. شاید همان اطلاعاتی که روی سایت‌ها هست، به آنها نیز منتقل شده باشد.

اشاره کردید که شما و دوستان‌تان بیکارید. با این وضع چگونه گذران زندگی می‌کنید؟

بسیار سخت! فشار زندگی به روی ما که دستکم سی و پنج شش نفر هستیم خیلی زیاد است. همه ما زن و فرزند داریم و با توجه به رسیدن ماه مدرسه، فشارها زیادتر شده‌اند. ما یک حساب باز کرده‌ایم تا کسانی که داوطلب هستند، از این طریق به ما کمک کنند. فشارهای روحی و روانی که قابل جبران نیستند، حداقل با این شماره حساب امیدواریم فشارهای اقتصادی کمتر شوند.

بازداشت‌ها و شرایطی که برای شما ایجاد کرده‌اند، احیانا موجب نشده تا همکاران دیگرتان که هنوز شاغلند، مقداری احتیاط کنند، از شما دوری کنند یا فعالیتی نداشته باشند؟

صد در صد همین‌طور است! هر بار که ما بازداشت می‌شویم، وحشتی حاکم می‌شود و آنها هم مثل ما همگی مشکل اقتصادی دارند و به ادامه کار نیازمندند. فشارهایی از حراست به این‌ها وارد می‌شود. خود شورای اسلامی کار اگر فعالیتی از اینها ببیند، گزارش می‌کند و برایشان ایجاد مزاحمت می‌شود. دستگیری‌های ما، فشار به این‌ها نیز هست. من مطمئنم که اینها قلبا با ما هستند اما بخاطر این رعب و وحشت نمی‌توانند علنا برای ما کاری بکنند. کمک‌های آنها در حد کمک مالی یا پخش اطلاعیه‌های هیات مدیره سندیکاست. خود بین برای ما خیلی ارزشمند است.

دویچه وله

مصاحبه‌گر: مهیندخت مصباح

۲۰۰۷-۰۹-۲۴